

Nepodpisani se dopis na časaka. Priposlana se plana časaka po 5...

Komu list nedodje na vrijeme, nek se javi odgovornosti u bivoro...

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a slogom svo pokvari.“ Nar. Pos.

Izlist svakog četvrtka na cijelom arku. Dopis se navrađaju nko se i...

Izbor zastupnika u Kopru.

Kao što bijaše ustanovljeno, birali su dan 30. augusta t. g. izbornici...

Vođ u zadnjem broju natuknemo kako se glasa, da se narodni protivnici...

Zalimo iskreno da se jo dao na kandidaturu nagovoriti načelnik dolinski...

Modjutim mi smo s uspjehom izbora poase zadovoljni, jer je tim nu...

Na 10 i pol izabrano izbornici izbornu komitiju, kojoj je predloženo velod...

sva spletko proti aviestnim i slozrim našim biradom i izbornikom.

Da se upoznaj i naši štitatelji sa točajom izbora i radi ravnanja svim...

Spomnuto izvlače glasi:

Kopar, dan 30. augusta. Danas dan 30. t. m. anetali so ovdje slobodni vodno...

U zadnje vrijeme, pred samim izborom upravo nas presončila viest, da je utano...

Oko 10 sati došli su izbornici sa svih strana prostranog koparackoga kutara...

Svaka čast našim izbornikom, za njihovo uvrno ponašanje bud kod izbora, bud na javnosti...

Na izvršitku objada digno se naš dični starina i prvak izbornik velod. g. Jani to...

G. Fran Flego odvrat velod. gosp. J. Janu blizu ovako: Čestita gospode!

I želja naroda, primiti du otu čast i oto bromu iz ljubavi do naroda i do vas.

Medju izbornici bijaše takodjer mali broj gonja prijatelja. Došli su amo nekoli...

Vrieme je brzo prolotilo u takvoj svoobčoj zadovoljnosti to je valjaie m...

Prije razstanka digno se još gosp. J. Kompara duhovni pomoćnik iz škodnja i...

PODLISTAK.

O prijateljstvu.

PO GOSIU, prevod Ivo Bodul.

(Konno.)

Pamti dobro, Rožo mo tađ „Mudrost“ da u temelju ovih devih gorah neima...

liopini i hladovitihi biljkami, koje so uvjok zoloun. Vjotridi, koji mudj...

nego što njegova doba podnaša i ima u ruci ono zlatno verige? Ono je „Ljubav“...

so smije i zievu kan riba izvan vode. A ču budo i ona destojna ljubavi, ono kako...

hom i uztrajnošću. Ali dušo! Bog, koji nas je stvorio, dade i nam jezik i domovinu, njegova smo djeca i stoga smo pod puno obavještenji, da je i On s nama, pak se stoga ništa ne bojimo makar bila borba još luđa. Znamo svu silu protivnika! No dajmo si ototi ni jezika ni otudjiti roda našeg. „Svo za vjoru i domovinu“ je gozalo našo i zato radimo uvjek svom pozhrtvoვნnošću i u borbi stojmo neustraiivo i uztrajno!“

Gospoda izbornici! Dodri će proljeđo, sva narav nakitit će se krasnom odjećom od novog ovicod. Onda ćete biti opet pozvani na bojište, opet čota birat zastupnike. Nakitit i Vi onda sruđu Vaša krasnim ovicod; to jest ljubavu do domovine pozhrtvoვნnošću i radom. Pripravljajte sebi i drugovoj marljivo, pa će stalno niknuti krasan novi dan u poviesti našeg pokreta!

„Slovan ide na dan, zora pusa bit će dana“. Da, bit će dana, krasnog dana narodnoga uzkrasnica pa da ga mi i ne vidimo, ništa zato, vidjeti ga ga potomci naši i slaviti one, koji su im ga pripravili. Radite lito, da si opet obavješteno lice, a u to ime pozivio Vas Bog!

(I ovo krasno riječi bijahu, prađono gromlin odobravanjem i živio-klic!).

Tako se je sruđila skromna gostba, izbornici oprosti se modju sobom najradodijelno i zavozny sa na najodličniju slogu i rad počeo se razlaziti na svo četiri strana.

Neznamo kako je bilo pri ardu noćnom Taljanom, koji su se tukodjor u istoj gostionici sastali, da su svađim slučajem „ovlja“ nekoliko demonstriraju. Zao nam je, da smo napravili modju njima i nekoko našo kreivl' Ufamo, da će doći u buduću u naše kole!

DOPISI.

Iz Dubašnjice koncom kolovoza 1888. Kad nobi znali otkako potislo dople tiskan u br. 32. olozjeno „Našo Sloga“: „Iz otoka Krka, koncom Julija“, kad nobi jasno znali kojom su ga namjorom u bieli svijet poslato, tad mu nobi zaluta onajlot skoro ništa prigovoriti; ali ovaklo priilijot smo nobito primjetili i razbitriti nekoko stvari.

Pomenuti dopla smjerna na to, da stranka „dolnjih“ pred našim sviotom ocrni, a plemenitu „gornjih“ u prirodnoj joj hrvatskoj čednosti uzdrži. Dragi moj dopisniče, Vi ste ne mulko odvod zalotjeli, ali noka hudo. Nu budimo ipak maliko lukrotinji i otkaitimo se svako priistranost. U doplacu volite med otulin, da je jedan od stranka „dolnjih“ rekao: „blagoin oca.“ Mođudo, da ne je i to dogadilo, ali to već nobi bilo nikaako čudo, uvazili su da kad su dvice stranke med sobom bore, više manje, svaka nešto, obično samo obavioje. Nu, kolikto je nau poznato, toga nije izrekla oonba izbornog odhora, od kojega ne još datus nobi moglo utvrditi, koliko bi od obuđanoga održno: ni ipak smo si svjetalni, da bi taj odbor u administrativnom pogledu i u svakom drugom učinio barem toliko, da neradoimo i više, kolikto i onaj, koga bi eventualno sastaviti imala goruđa stranka.

Nadađio opaža g. dopisnik, da je bio proglas pisan hrvatskim i taljanskim jezikom. To opet nije za Dubašnjaču takovo zlo da bi ovjok baš morao zato uporabiti debelu batnu.

Do snda mi barem nismo vidjeli, da bi se rabio drugi izvan taljanskog jezika; dakle u obziru plakata, ako se nije napredovalo, ali se baš nije ni nazodovalo. Što pako misli g. dopisnik kad voli, da je proglas ostao mrtovo slovo i da ga je usmrtilo onaj isti, koji ga je i sastavio, toga mi nepojmimo. Znamo smo to, da je ona stranka, koja je proglas sastavila dosad barem u dveh tjeljih pobjedila.

Napokon volji gosp. dopisnik da bi se već moralo jednomo zatvoriti vrata tudnjim, koji se samo razbacivaju s našim imotkom, koji nas smatraju svojom robom, to koji se nobriju za naše moralno i materijalno blagostanje, da bi već bilo vrijeme, da pokažemo tudnjim, da smo svoji na svojom. To je, dakako, sve liepo i plemenito, to se u tom s istim podpuno sudaramo, ali moramo ujedno opaziti, da ovdje noima, strogo sudeći, takovih ljudi. Gosp. dopisnik cilja ovdje izključivo samo jednu osobu, koja iskreno govoreći, nije našega čednjaca, a ipak med nama važnu ulogu igra!

Na to poruča škup Dubašnjača gosp. dopisniku i drugovom iskreno, da im je sibiđa žao, što ona osoba nećuti uvjek

a njima, al da ju ipak radjo imaju nego njihovog kolovođu, koj se je pred malo godina s našimi svotinjama javno i no-lipo podruglivo.

Što se pako tiho hrv. jezika, rok bi, da Dubašnjačini nisu još dostojno pripravili, kad ga još nisu na dnevni red postavili. U ostalom mislimo, da će ipak prije doć u ured nego u patrijarhalnom Omiljju, to kadgod bude uveden u život, bit će stalno vođa zasluga doinje strane nogo li gornje, koja se za hrvatski jezik toliko zanima koliko i za lanjski snieg. Nogo rećite Vi nam, gosp. dopisniče i drugovi, da se ovdje firmom rodoljubja kriju sasna drugi razlozi više lokalno i privatne naravi. —

Konačno voli gosp. dopisnik, da je izborni odbor imao reći, da će biti u zastupstvo izabrani samo Hrvat, jer da bi se yudino tim putom moglo vjodilnit obje stranke. No po našem mnjenju to je skoro suvišno rećono, pošto ovdje i neima drugih osim Dubašnjača; ali budi ovdje istomu dopisniku sporumeno, da razmioro gornjih i dolnjih, da sve i dođu najpomenitiji i najbliđi Hrvat i našo posostitno, nobo još dugo vromona prestat, jer su, kako i sam znado, tomotje izključivo samo na privatliti i lokalniti odnoshiji. U svomui ostalom pako slađemo se podpuno sa gosp. dopisnikom, to ga ovim lipo pozdravljamo).

Škup Dubašnjača.

Pogled po svijetu.

Trst, dno 5. septembra 1888.

Austro-Ugarska: Dno 30. pr. mj. obavio se je izbor narodnoga zastupnika u Istarski sabor za izvunjeke obćine kotara koparskoga, to je bio, kakro smo već u prošlom broju objavili, izabran predložnik političnoga društva „Eđnosti i od našoga lista preporučeni gosp. Frano Mlego, načelnik buzotaki, i to sa velikom većinom glasovah.

Njegovo Veličanstvo car i kralj priustvovao je ovih danah, prađon nasljednikom priostolja i od više nadvjetovah, voiničkim vjeđbam kod Pilsena u Českoj. Po dovršenih vjeđbah u Českoj priustvovat će car i kralj velikim voiničkim vjeđbam u Hrvatskoj kod Belovara, kamo se ga pratiti zjajna svita dvorijanstva i vojskovođjah, brojčeda na 150 osobah; tim će vjeđbanim priustvovati kaku već javljeno, i princ Valeski, priostolonasljednik on-glazki, kojemu je dodiojlon, kao levalir, knez Esterhazy. U Belovaru se pripravljaju narod i oblanti, da čim zjaj-nije dočekaju i pozdrave vladava.

Srbija: Kralj Milan volio je o svojomu konzistoriju, da razprava o razriješuju braka sđgodi na 3 mjeseca. Tomu je duo povod odgovor zastupnika kraljice, koji je dokazao, da se razprava nemože voditi, ako se kraljio nedopusti, da kod isto osobno sudjeluju, Đakako, da će slavni kralj Milan za to upodpuniti svoju tuđbu vriemo i nepobitno valjda dokazati konsistoriju, da se može ođsuditi brez da se tužnik sasluša. Srbska kraljica nalazi se sada u Bukareštu, kamo je prod par dana iz Pariza dospjela.

Bugarska: Iz Sofije dolaze uvjek vjesti, koje si protuđove, tako su ovih danah novine pisale, da se je princ Ferdinand pomirio sa svojimi ministri i da su se stveri sasna temeljito popravile, da nemože dakle biti bolje. Dunas se pako javlja, da se u Sofiji uzrujavaju, jer da se očekuje svaki čas odlazak prince Ferdinanda; dapađo ima brzojavah, koji znadu pripovjedati, da je kod Turni-Saverina na Dunavu usidron austrijski parohod, koji nećo da prima putnika, nego da čeka na prince i zjajgortu

Donasno s nepriistranosti i ovaj dopis o razmiriti Dubašnjačjoj premda imado u njem mjesta, koja ništa nedokazuju ni pobijaju ista. Nama bi bilo mnogo milije, narodu koristnije i za nj častnije, da gospodina „dolnji“ i „gornji“ pokažu, da njih leži napredak obćine iskreno na činu i da žinomu žakatu, da su Hrvat. Više čina dakle gospodina i manje „doh Opaz. Ured.

pratnju, jer da se čas odlazka iz Bugarske već sasna približio.

Italija: Kralj talijanski putujo po Romagni, gdje se baš sada obrđavaju voiničke vjeđe. Narod je u ovoj pokrajini republikanskoga nagauda u svejedno na preporuku svojih voinjah oduđvođeno pozdravljaj kralja Humberta, kao predstavaika ujedinjeno Italije.

Franczeka: Italijanska vlada poslala je svoje brodovlje na istok, a Franczeka je odradila pomorske vjeđe u sredozemnom moru; k tim vjeđbam došli su ministar pomorstva i ministar unutarnjih posalah. Da se pako opazi, da je italijanska vlada od straha poslala svoje brodovlje u istok, ođičuju sada aba ministra kod službenih gostbah, da to vjeđe nisu imale ratnoga znamjenja, a tvrde, da je franczeka mornarica podpuno za rat sposobna i da se noboji vanjskih neprijateljah. Ministar prodajojdik i unutarnjih posalah Floquet zadjeo se je pod konoc govora i o Boulangora, brvodo, da dneđnja franczeka vladastupa ravnim putom, pak da se noboji ni monarkično restauracije, ni diktatura. General Boulanger ođpu-tovno je iz Franczeka, a nozna se pozitivno kudu; oportunističke i radikalna republikanske novine tvrdo se udi mu u trug, pak svaka drugim putom, klati, a njodna noana ništa pozitivnoga javiti.

Franina i Jurina

Fr. Su se već ti fantulini navedili marš sa odhodnjou onomu na Veloskom? **Jur.** Neć trubi već višo dan tor bi reć da su se dobravno untrubili. **Fr.** Neke sa pašće, zaš već i Guštin kanu avntla. **Jur.** Hoće moj, kako se vromona monjaju! **Fr.** Ja, onaliki prijatelj pak snda komad šekera, da bi se jedan drugomu uputa naukulili.

Različite vjesti.

Lovro Žvab.

Slovenski narod, vapose Primorski slovonci plađu opet nad preranim gromom čeatita rodoljublja i narodnoga pobornika g. Lovro Žvaba, urednika naše vriedne drugarice „Eđnosti“. Eto, u roku od jedva jedno godine pokosila je nemila smrt dva naša prijatelja, sudruga i narodna pravica. Jedva smo se nezaboravnomu Dolencu oduđili skromnim spomenikom, silazi oto za njim u crnu zemlju pobratim mu i neslođnik, naš provredilov Lovro. U najlipošoj muškvoj dobi — bilo mu tekar 38 godina — kad no je, počeo najuspješnije raditi na knjižovnom i političkom polju, nezalozadni ore, koji mu jur duljo zadržavao nit života, apravio ga pod zemlju. Rodjen od seljačke čibitjei nije nikada plivao u elasti dapađo bilo mu se za sve potrebe od rane mladosti, pak svo do smrti aprestano boriti. Marljiv poput peće pribirao je u arkivih i knjižnicah, i tu sakupljao gradivo za knjižovno radnje. Urodničtvo „Eđnosti“ pruzoo je početkom tekudo godine i to već narušenim zdravijom. Naporni rad kod lista i u našim narodnim druđjih podkopavao mu svo to više slađano zdravlje dok, ga noprislili pred dva mjeseca ostavili Trst to povuđi do na Kras u rodno mu mjesto Dutovlje. Vjest o njegovoj preranoj smrti zjajgo nas nit našo prijatelj u „Crnu isenadila!

al je za to duboko raztežila svako rodoljubno sroo.

Lovro Žvabom logao je u grob vooma pošon, čestit i znađajan slovenski pianc i novinar, koji bi se bio sa onom svojom marljivošću i uztrajnošću, da mu je bilo sudjeno dulje živiti, popao modju pravko bratskoga nam naroda. Al sudbina lijeddo inače. Dno 30. agusta preminu naš Lovro nkon dugotrjna bolesti u rodnom si mjestu, kamo je došlo na 1. t. mnogo prijateljaja i štovateljaja iz raznih strana Krasa, Gorico, Trata itd., da ga doprato k vjedonomu pošoku. Spredov bijaše upravo krasan i dostajan onakva muž. Pogrobno slovo izrokao je poznati rodoljub slovenski Iv. Reaman, s kojim klicimo i mi iz dubino bolno duse prviodnomu drugu i prijatelju Laha T! bila radna gruda, koju si toli žarko ljubio, a Svecijnji podicilo Ti vjedni pokoj!

Prćilanj dar. Njeg. Veličanstvo cesar i kralj Fran Jozip I. darovao je siromahom iz Sođugo (na Bužodćini) 300 for. iz svoje privatno blagajno.

Ođklovanja. Sl. zastupstvo dćnog našog Kastrva i onio obćino imenovalo je jednoglasno u obćinakoj sjednici dno 3. t. m. svojim poštanim građanom urodnika našoga lista, g. M. Mandića.

Škupitina „Bratovšćino hrvatskih ljudi u Istri“ ođdržavala se — kaku bijašo urodona, dno 3. t. m. u druđtvom sjednici u starodvnom Kastrvu. Olanova sakupilo se u krasnih prostorjah „Narodnoga Doma“ više nego li kad njodno dneđnjaja skupćino. Napravljalo se mnogo i primiljeno bijašo raznih važnih prodlogah. Izviedna bijašu jednoglasno prihvaćena, stari odbor burnim odobravinjom na novo izabran. Budući nam za danas priostor nedovoljajava da o toj važnoj skupćini obširnije progovorimo, uđnitli čemo to u sljedećih brojevih.

Proslava rodjodnna Njeg. Veličanstva cesara i kralja Frana Jozipa I. u Mođćenicah. U sobotu dno 18. o. m. služila se u našoj crkvi svodona služba božja u slavu rodjodnna Nj. Veličanstva cara i kralja našoga Frana Jozipa I. Prišo sv. mislo rano, izvješćilo naš „patros“ novu zastavu na novi stjog (standard). Punoje se je, da je avo tutinjilo. Samo jedno valja nara ovdje primjetiti! Toga dana bilo je vriemo ovdje ružno. Oko 11. ure počelo je kišiti, a vjatar je drmo, kao da će sve ođneti. To priznajmo, al nam se je sudno činilo ono često spjutanje i lavjevinjo zastavo, kadgod bi mulko jašo pokliho i kad bi boljo duuuu vjotar. Čemu to? Da je koji strano tu manovru sa zastavom vidio, morao bi što pomisliti, da su Mođćeničani vrlo sebišni ljudi, to da nobi bili kadri za svoga vladara žrtvovati ni komadli krpa. I tako bi se oaramotilo prod svlotom svo Mođćenidno, doćim mi znano, da je ta stvar namo u „nođjih“ rukah. Taj „nokočki“ znado podobro ditati, a plšo koroktino. Naši zastupnici prodložilo, da se ima na pločl pod stjepom uđnitli napis. Kazalo se to u našoj Florenci (u Lovranu, znato!) Sve zadovoljno. Dok su naši ljudi moggali što da napisu, (dakako u hrvatskom jeziku, jer avo drugo bila bi najvroća glupost) bano k njim sav usupljen gospodiu naš agent sa svojim votom: „Ne, no“, kriko „to nosajzo biti, taljanski valja da bude napis.

O trista mu juda! Naši se zastupnici nato roztežilo, a došlo je i do rčić. Nitko nado da popusti. Što se napokon dogodilo? Dogodilo se da ni danas, kad ovo pišemo, noima napisia. Uptian gosp. agent, zašto bi se morao uđnitli taljanski a nipošto hrvatski napis, odgovori: „To se čini za „furešto“. Gospodiu „agent“ nije mogao izraziti veću neslanost, nogo li ju je baš ovimi ričidmi izrazio. Mođćeničani dikju zastavo za tudjino, pak o naše domagne diele čekati na „furešto“, da mu ovaj odgudneto on, što stoju u napisu. Ma bravo! Gosp. agent je prodobro naućio svoju ulogu, al oni, koji su mu utvili u glavu nisu dobro promislili stvar. Oni su mielili, da se s Mođćeničani dade šaliti, a to tomu nije tako. Mi upozorovamo gosp. agenta nek nam ne zanovieta ovakvimi ludostmi, jer mi se noćemo šaliti. On si je već mnogo naškodilo, pak mu proporcudamo, nek no dira u naše svatotje. Mi smo ovdje Hrvati, to zna sviot, a to je priznanje prod nekolicu mjeseca i sam gospodiu agent, nokadarji Hrvat. Budo li nam još otogod zafiraga, obaviešitli čemo Vas, g. uredniče. — Inšo dno ne se nokako kuberi. Nomožemo se naćno pohvaliti nijim očujitim, što nije ništa novo, jer smo u Istri, al hvala Bogu nemožemo se baš jako ni potužiti! Guđu noima prekomorskih skakavaca, živi

so nekako, al' kao si ga onim mjestom, gdje se ta pogibeljna, žival' udomi.

U ostalom mi Vas pozdravljamo, g. uradniče i zahvaljujemo Vam na dobroti, što se ustojestito opetovano odstupiti nam maliko prostora u Vašom ocajnom listu.

Iz Opatija nam pišu, da je od naših birača proš obidniskim izborom, koji su se obavili dno 21. 22. i 23. prošloga mjeseca, još pravodobno podnešana pritužba na c. kr. namjestništvo u Trstu. Kao što je poznato, u izbornoj komisiji bila je zastupana samo takozvana talijanska stranka, tako, da je našim u obće bilo nemoguće kontrolirati izborni čin. Uz svo to potezkoće ipak su naši birači sakupili nekoliko činjenica, a bivših se prije i kasnije izabera to su ih u pritužbi i naveli. Ovdje spomenuti nam je samo njekeje.

Imajuć pred očima netom uništene izbora naših su birači pobunili, da će kod novih izbora paziti, da se bude sve po zakonu postupalo. U tu svrhu trebalo jim je imati imonik svih birača. Za vrijeme, kad su bile izborne listine na vid izložene, pošla su dva naša birača u obidniski ured to su počeli obidniski listine. Nu toga jim nedođvol obidniski načelnik to su morali praznih rukuš otići.

U pritužbi su navedena imena njekejih birača, koji su primili 1. for. za svoj glas. Jedan birač je glasovao za talijansku stranku pošto mu je bilo za glas obećano 5 for.; nakon izbora nije mu se ništa isplatilo, promda je opetovano nakitjevano. Više njih je glasovalo pumonoćju, promda je poznato, da su oni, koji su imali izdati pumonoć, vod umrli.

Andrija Radlić iz Zdronja došao je pred izbornu komisiju neimajuć još glasovanje. Podalo mu se odmah od strana sakupljenih birača bilo glasovanje, nu anzijed on, da bilo glasovanje pripadaju talijanskim stranki, nehtjeo je primiti. Vidio to naši birači pružio mu našu voluju glasovanje. Na to se ustano prisutni c. kr. vladini povjerenik g. Alexander Bluschoegg, primi Radlića za ruku to ga odprvi iz izborno dvorano a da ma nije bilo dopušteno ni glasovati.

Više naših birača nije dobilo pozivanje k izboru. Znajuć da imadu pravo izbora, došli ipak na biralište to ponosu sobom porozičnu knjižicu za legitimaciju. Nisu ih pustili u izbornu dvoranu, jer da ne imaju pozivanje!

U prvom tiolu glasovalo se mnogo po pumonoću. Pumonoć talijansku stranku bilo su dobre, našo se odhijalo, njeke su bile odbite, jer da su plano dvojaki onilini!

Kad se glasovanje avrilo, ostavili su birači dvoranu, nobihnu imit avjedovi dalnija rada izbornu komisiju.

Ako su k tomu još spomeno neprekidno strahovanje naših birača, agvojnih očajnik, koji moraju trpiti i štiti, tad nije nikakvo čudo, da je prošlogim upjeh izbora u 1. i 3. tiolu izpo onoako, kako ga je željela talijanska stranka.

Dali će bit ovakvi izbori mištjeni, učit će nas budućnost.

Obidniski izbori u Barbani. Tito, bon vilko i bukto obavili su se dno 31. augusta obidniski izbori u obidni Barbani. Tom obidnom vladali su do sada uvjek. naš narodni protivnici, nu ovaj put bila vjini loša sreća. Naši obidnari nehtjedose naime, da i u buduću sllpku slušaju i pokorno slode narodno protivničko u odlučio izabrati si u novo zastupstvo mužave svojo krvi i svojega jezika. Tako se i dogodilo u dva tiolu u kojih bijašo izabrano 13 narodnih zastupnikah dočim su protivnici nadržali samo jedno tiolu, dočidno izabrali 6 svojih. Tako je i ova obidna došla u kolo svojih narodnih oostrih, iz kojoga nebi više imala izatci bude li među našim pravci i zastupnici na Barbanićini marljivu ruda, bratsko elogo i ljubavi. Dok nam stiguva pobliže vijesti o tom izboru ograničujemo se na ovo par rodnah ključu na koncu prvotidnih našim Barbancem, biračim i zastupnikom najserdačnije: „živil!“

Štipendija za strane. C. kr. namjestništvo oglasuje, da će se početkom školske godine 1888/89 podieliti državnu štipendiju od 84 f. Pravo imaju na tu štipendiju gimnazijalni dječci, pripadajući kojoj obidni na istarskom kopnu i to oni iz poročko biskupije, koji bi se htjeli posvetiti svetočnomk studiju. Molitaji imaju podnosti svoje molbe (podkropljene kristnim listom, svjedodžbom o ciepljenih kzoicah, svjedodžbom siromastva, svjedodžbama zadnjih dvjeh školskih tečajah i dokaznicom, da pripadaju tejoj obidni istarskoga kopna) putem predpostavljenih školskih ravnateljah pred biskupskom ordunarijatu u Poreču do 15. oktobra 1888.

Razpisano je mjesto jednoga zemljomjera (geometra) XI. razrada sa sjedištom u Pazinu. Molitaji imaju poslati svojo molbe u roku od 14 dana predjedniteljstvo c. kr. ravnateljsva financo u Trstu. Dokazati moraju da su sposobni vršiti službu zemljomjera i da poznaju zemaljsko jeziko.

Iz sv. Martina kod Buzeta pišu nam, da su tamo polovicom prošloga mjeseca biagoslovili novu orkvicu, sagradnju od očajnikah iz sv. Martina i pomoćju milodarah. Tamo je postojala od starine orkvica posevedena sv. Martinu, nu sub vremena glodao je na njoj tako dugo dok joj posve propala. Nova orkvica nalazi se na drugom, lipšem mjestu a služi bez dvojbe na čast tamošnjim našim soljakom, napose zidarom Tonkoviću i Vivoti, koji su ju saizdali i dogotovili za službu božju. Na dan biagoslovljenja i kod prvo sv. misa, zjevani su naši narodni pjovači orkveno pjesme u hrvatskom jeziku, što je mnogobrojno sakupljeo narod velikom pobožnošću i vesoljju slušao.

Pošto orkveno svodaostio ostao je narod nodaloko orkvico i vesolio se tuj ugodnim razgovorom i kranim pjesmom do pred samu noć. Vesolja bijašo obidnito a mir i rod upravo uzoran. Baronjcah niti Talijanahah buzetakih nobijašo bitna, nu čemu smo njim vooma nakalni, jer kamo oni stupo, pokvara svako vesolje i avkulo svodaostio. Oni noko se držo i u buduću u svojom gnjexdu, a nas noko ostava smio pak do tako vladati — ako ne ljubav i sloga — ono bar modjuzalno pokotvaju.

Blazan pae. Dno 31. prošlog mjeseca ustrelin je u Klani nadlugar Tonča pae ogromno volidno, na komu su se jurvo poknivali svi snaci bjosniti. Vod od vido danih pae nije tylo voda, grlico je domade pae, pa i ono, koji su u njim u istoj kući bili. Sreća je htjela, to se je po normalnom stanju, jer bi sjeгурno bila i kakav čovjek nastuđao.

Ciepljenje proti koleri. Glasovili francozi listnik Pastour, koji je pronašo lik proti blosnoći, dočidno koji ugridononi lik ranjenomu po blesnoj vjotihnji, uselopi lik proti blosnoći to tim skoro svakoga spasi, predno je ovih dana francozskoj akademiji izvleođo rusckoga listnika Cimoleja, u kom se čita sledode: „Bada imadomo i prevontivno sredstvo proti koleri. U njemu su svo prirodni školskogak ciepljenja, narodišo izvjestnost i skrupnost, jer se komička tvar dno posve točno izmjeriti i u malih dolojih uselopi, a da nu proukređi ni najmanju pogublji, pa da ipak propriedi blosat. U naših pokulnih notina nikakova tenilko, i tako se nadamo, da domo našo ciepljenje moči upotieliti i kod ljudi, da od nazjantko kolero obranimo čovjeđinstvo“. Kako se vidi, ruski listnik govori najvećim pouzdanjem; nu on je i posve uvjeren o podpašom uspjehu svojo metode, jer je izjavio u privatnom pismu na g. Pasteura, koje jo takodjer u francozskoj akademiji priditino, da do drugo volje dođi u Paris, ja onđje pred učeničnu povjerenstvu ponuvi „vojo pokuse, pa da svoje ciepljenje pokuša i na samu sobi, i da proputuje krajovo, u kojih vladu azjajatska kolera, da dokaze, kako ga se ponjo točno ciepljenja za užasna blosot nikako nećo „rlyvatiti“. — Francozski akademici primili su izvleođo rusckoga listnika volikim odobravanjom, jo se tvrdo nadaju, da do njegoje pokusi uspjeti, čimo bi se u listničkoj znannosti postigli silni i došlo neodokivani rezultati.

Koludrica kod sultana. Iz Carigrada pišu, da je neki turčin, otčo osmero djece, siromastno obitelji, bio osuđen na smrt radi mala zločina. Netom se ceatro sv. Vinka od Paola doznalo za ovu osudu, zaprosiše audioncu kod sultana. Sultan ih primi. Abdul Megjid čovjek je vooma uman. On je slušao prijazno što mu govorahu koludrica, pa im reče: „Mogu li ja išta zamjekat velikodušnoj rovnosti, koja u duši pobudjuje takvo mieli? Slidišo ovoga častnika, on će vas odvresti do tamnice, gdje četo imati utjohu, da vi samo oslobodite vašega branjenika“. Koludrico se na to gonuše, a sultan nastavi: „Noboravnite dođi u ovu palaču svaki put kad imate budoto pitati koju milost, vrata će vam bit otvorena, jer eto vi angjeli milosrdja.“

Perokopski kanal. Počelo se izgrađjati, da se prokopa tiesno, koje spaja poluočuo Krim sa ruskim kopnom. Taj prokop bit će vrlo znamenit za trgovinu te se u njim bave i isto amerikanse novine. Tako pišo „Scientific American“, da će taj kanal najkraćim putem spajati Joničko sa sjevernim lukami na Črnem moru. Tako je n. pr. sođa od Marijapola do Odosa 454 iknje, a novim knualom bit će ezmo 395

miljoh. Kanal će se kasnije produljiti od Perokopa preko Gonda i Šivaša do Joničeska. Dugačak će biti 111 vorstah; širok 65, a dubok 12 stopah. Na svakom kraju bit će prostorna luka. Ukupni troškovi prorađunani su na 85 milijunah rubaljah.

„Vienao“ broj 85. XX. godišta izašo jo sa slidočim sadržajem: „Ranjon orao“, spjevao J. E. Tomić. „U registraturi“, roman. „Otići dana“, pripoviest Gjure Turida. „Nadožda Nikolajovna“, pripoviest; ruski napisao Vsevolod Garšin, prevoo Stj. Lukić. „Slavonska župa“, sliđoo i doživljaji, napisao J. Kozarac. „Stanko Vraz, oavnišo književno kritiko hrvatsko“. Književna pisma: „Narodno pjesmo Mahamedovca u Bosni i Hercegovini“, sabrao Kosta Hrđmann; očajnjajo prof. dr. L. Marjanović. Listak. Sliko: „Bosanska idila“ i „Sv. Sergijšo biagosloviva volkoga kneza Dimitrija Donaskoga.“

Višo na c' izlazi svake subote. — Ciena mu jo na četvrti godino i fr. 75 novd. — Svi brojevi od početka godino mogu se dobiti.

„Dom i svijet“, ilustrirani list, broj 17. izašo jo sa obilnim sadržajem. Poropričajuć našim čitateljom toplo ovaj bogato ilustrirani list, upozorujemo jih na sadržaj, koga na četvrtaj strani pribodujemo.

Neuku nauka.

Kako odatraniti tudji produkti oka? Neki amerikanski listnik odgovara nu to pitanju ovako: Voođ se jednom soljovnicom, dolio: mi pradžek od pepela u oko. Kusao sam da ga odatraniti dliđo trapnivo i taruš oko. To opaki uakništvo to mi savjetova, da si tarom ono drugo sredstvo oko to da do pepol sam ispuasi. Poslitno sam ga i prađek se bilja spuzao do mla i kućoo oka, odakto sam ga lahko izvadio. To isto kušo sam i ksenijo viso puta a uvjek dobrih rezultata. Komu so đaklo što takova dogodil, neka kuša, nastoji truda ni troška.

Da nepuca koža na rukoh, što se dogadja radnikom često u mlit, treba je prati u lugu od pepola. To će doleta noko vrijeme paliti i boljeti, nu valja odmah zatim ruku dobro isprati, osušiti to namaziti onovom (prđ) masi. Ako se to ponovi nekoliko puta na večer, to se svaki put ruku obavijo platnomom krpom kad so do apavati, nastoji da raspucvanja i boli.

Kako dugo može se kravu muziti? Bredju kravu muziti jo muzi dok se imado otoliti makar i imala mliloka. Mužiti k kravu svo dok so otoli, onaliti doš ju jo treba mnogo silo i hrano sa tolo. Osim toga škodi se produgim muzenjem i vlimom, koje so nomožo nikada tako lopo razviti ako nije u miru, a krava će rado toja postio toloa dati mnogo marnjo mliloka. Ako i kravu uvjek dobro krmiš ipak ju nosulido do smogno otolodnja muži, jo se tim slabu kravu i tolo, koje nio, čego vedoo upriediti i najboljom krmom. Razumri gospodarni udo, da valja prestati kravu muziti kekovih osam čednah prije otolodnja. Tomu čto to nauditi sama narav, jo se prije otolodnja pođimio mliloka acestajati a vimo so uzirati. Ono kravo jošu slabo muzaro, koje izgube mliloko 4—5 mjesecih prije otolodnja. Ako nećo nako kod dobrih muzarah mliloko 6—8 čednah prije otolodnja prestati, tad valja kravu slabije krmiti i muziti ju svo to što dalje rieđoo, t. j. e početka dva puta, a kasnije jednom na dan. Ipak se mora pri tom posve izprazniti vimo, da se noselupi u njemu sirovita kisolina. Kasnije mužo se ju rvakih 36 a još kasnije svakih 48 sati. Paziti valja napokon, da so kravu nomuzo 4 čedna prije otolodnja posvo ništa. Otići čedna bar mora đaklo vimo pođivati.

Pošalice.

Opreznost. Žena: kaži mi dragi mužu, kakvu nasladu imadeš u tom blaženom piđu? — Muž: Bro — žena, nekazmi ti ja to, jer pristala bi ti uza nj. Slišnost. Učitelj: Ej Milano, kaži nam, u čemu si se siđio guška i raos? — Milan: U tomu, ako jim so dačo vnođoga krumpira — obu so gotovo. Narađba. Putnik: Zar nemaš ništa za naruđiti? — Trgovao: Imavu —

hiljadu. — Putnik: hiljadu. — Trgovao: da! hiljadu — pozdrava na vašega gospodarstva.

Opreznost. Gospodja: Ali — Ano — zašto ste vnujštko danas tako veliko načini? — Kuharica Ana: jo se gospodar uvjek tuži, da jih dobro ne vidi.

Iz pita. Profesor: Daklo, — da bito preuzeli kakav pravos, što biste prvoinimali uradili? — Kandidat: Uzeti si produdam.

Obrirnost. Gospodin: Smijom li prositi za jedan — valor? — Gospodja: Dobro, ali prosim — lagano — jo imadomo žalost — za pokojnim suprugom.

Iz slovo loje. Kuharica: Gospodine Antune, vi dolazite u jedan — a jedete za dvanaest, radijo dolazite u dvanaest i jođite sa — jednog.

Pueta šolja. Slikar: Ali dragi gospodine, a ovom se pladom za sliku ne mogu zadovoljiti, jo sam vam gospodju naslikao baš kao da govori. — Gospodin: Oh da ste ju naruđili — za šutjoti, platio bi vas dvostrato.

Želudac uznamraju mnogobrojno boli, a ništa se nu pojavljuje čašo, nego nepoprežnost kod jela i pića; ni prouderođna poromodođja znanju često putah ozbiljan snadž i izvrgnu se u težko blosat. Da so tomu prudernoto, mora so odmah u početku ovakvih poromodođja probavo takovo sredstvo upotieliti, kojego jo zadado ono nepovoljšno odatraniti. Ovakovo sredstvo joč „Raso životni balsam“ i izdaka no B. Fragnera u Pragu 205 — III, koje jo postalo obljubljenim kudnim sredstvom. Došlo je u svih ljekarnah austro-ugarsko monarkijo.

Inteljnski brojevi

	ano 1. septembra.
Deš	31 60 30 82 50
Gradac	21 13 03 11 6
Trnovar	54 83 11 5 90
	dno 3. septembra.
Brno	51 4 84 47 73

Oglas.

Obavjoduju se p. n. gg. Stanovi, da pošto će zadružni predjednik dno 10. tok septembra prisustvovati glavnoj skupštini pokrajinskog gospodarskog vjeća u Poreču, odgadja se a toga glavnu zadružnu skupštinu i uride ju so za dno 26. septembra na jur pribodnom dnovnim redom u Dobrinju.

Krvk, 2. septembra 1888.

Za odbor „Gospodarsko zadruga“

Dr. Otko Vitozilo.

predjednik.

DIJAKE

aprojmo na hreno in stanovanje jako solidna rodbina v srodishjo meata. Pogoji umostni. Poblizjo pri upravnilstvu našoga lista. —

Orjena bob, kašalj, hrepitavica, promuklost, narez zadavani, roca, zapala usluh lid.

mogu se u kratko vrijeme kličiti rahljenjom

NADARENH

Prendinijevih sladkišah

(PASTIGLIE PRENDINI)

što jih gotovi P. Prendini, inčbar i ljekarnik u Trstu.

Vooma pomozu učiteljom, proprednikom lid. Prendinijevih kašalj noćih, navidno jutarnjo hrepitavice i griehih zapaloh nastoje kao za čulo uzimanjom ovih sladkišah.

Opazka. Valja so paziti od varalnih, koji jo ponudaju. Zato treba uvjek zahjevati Prendinijevu sladkišu (Pastiglie Prendini) to gladi, da bude na omotu kutiloo (skatulo) moji padie. Svaki komad tih sladkišah ima utisnuto na jednoj strani Pastiglie, na drugoj Prendini.

Gjena 30 nč. kutiljic zajedno sa naputkom. Produjo se u Prendinijevoj ljekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste) i u glavjih ljekarnah svioa. 52—13

PROLJETNI LIEK.
Kao najstariji i najiznadniji profljetni liek za mlade i stare, za ostrojnjo i odpravu pokvarane krvi, proporudaju našljarnji listnik ved odavna uporabljvano elodeo i odlikovano

budimske Rákoczy-vode, 20—8

koju dakle pošalicu proporudati nije treba. Glasuju akadnisko u Trstu uvjek svojo anjona čač vtičajnih zdonoa hrade Lorot, Ivana Gilik; zatim kod J. Saravalla, to u svih ljekarnah i mineralnih trgovinah.

